

har været ledige meget længe. Det må også forventes, at der kan blive længere ventetid for visse grupper af ledige, nemlig for dem der falder uden for de eksisterende arbejdsmarkedsuddannelser, og hvor der ikke er tradition for beskæftigelsesarbejde m. v.

Uddannelsen inden for arbejdsministeriets område vil ske efter de retningslinier for kurser for langtidsledige, som i øjeblikket er under udarbejdelse i direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne. Disse kurser vil starte lige efter nytår i den mindre målestok, som var forudsat, da planlægningen begyndte. Et større program vil først kunne starte efter sommerferien.

Undervisningsministeriet har påbegyndt overvejelserne om uddannelsesprojekter på de områder, som ikke dækkes af arbejdsmarkedsuddannelserne.

Beskæftigelsesarbejder udgør en vigtig del af den samlede indsats, fordi de kan give den tilvænnning til en praktisk arbejdsituation, som er væsentlig ved senere placering i arbejde. Der vil blive gjort forsøg på at udvide det traditionelle område for beskæftigelsesarbejder, således at så mange som muligt kan få denne mulighed. Beskæftigelsesarbejde kan iværksættes nogle måneder efter tilsagn om bevilling.

Arbejdsformidling (erhvervsvejledning) vil indgå i de kurser, som iværksættes. Formidlingen kommer imidlertid ind allerede ved valget af foranstaltning (uddannelse/beskæftigelsesarbejde o.s.v.), og den kontakt, der skabes herved, fastholdes under hele forløbet med henblik på en særdeles aktiv, individualiseret indsats for at skaffe arbejde. Formidlingsindsatsen vil kunne iværksættes, så snart behovet er til stede; dog uden forøget personale kun — efter beslutning herom — på bekostning af andre opgaver på AF-kontorerne.

De nævnte hovedelementer indgår i et samspil, således at der kan bygges forskellige forløb op for de ledige. Det kan f.eks. tænkes, at et kursus efterfølges af beskæftigelsesarbejde, eller af anden uddannelse som f.eks. et almindeligt specialarbejderkursus. Andre ledige vil måske ikke have behov for uddannelsen men kan gå direkte på beskæftigelsesarbejde eller lignende.

Et andet middel til at lette genplacering på arbejdsmarkedet kan være *løntilskud*. Løntilskud vil imidlertid kun være formålstjenligt under forudsætning af en nettoforøgelse af arbejdspladser og vil kun blive indført efter indgående forhandling med arbejdsmarkedets organisationer. For så vidt der foreligger erfaringer fra løntilskud af de kommunale midler til beskæftigelse af unge, vil disse kunne indgå i overvejelserne.

Dagpengeberettigede ledige vil kunne bevare dagpengene under uddannelser af den art, der specielt påtænkes iværksat for langtidsledige. Hjælp fra bistandskontoret vil ligeledes kunne bevares. For beskæftigelsesarbejder, specialarbejderkurser m.v. gælder de sædvanlige regler.

Udvalget vedrørende fordeling af den eksisterende arbejdsmængde, med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, sigter mod afgivelse af en delbetænkning om efterløn 1. marts 1978.

Regeringen finder, at en efterlønsordning bør opbygges i tilknytning til arbejdsløshedsforsikringen, og det må derfor påregnes, at spørgsmålet om dagpengeret, derunder den tidsmæssige betingelse, vil kunne tages op til overvejelse for personer, som vil have mulighed for at blive omfattet af efterlønsordningen.

Det er regeringens opfattelse, at der, når først de mange foranstaltninger, der er nævnt her, er blevet rigtigt etableret, vil være skabt et apparat, der — forudsat at den enkelte ledige er indstillet på at gøre positiv brug af det — vil betyde en væsentlig styrkelse af de lediges muligheder for igen at få tilknytning til arbejdsmarkedet.

III.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Forlængelsen af 4 års reglen vil medføre en merudgift til arbejdsløshedsdagpenge på ca. 600 mill. kr. årligt. Tilbagevenden til 3 års reglen ville imidlertid have medført en merudgift til hjælp efter bistandsloven, som kan anslås til ca. 300 mill. kr. årligt. Nettoudgiften vil herefter blive på ca. 300 mill. kr.

Ved denne beregning er der ikke taget hensyn til, at der betales skat af arbejdsløshedsdagpenge, medens bistandsydelse er skattefri. Tages der hensyn hertil kan det anslås, at nettoudgiften bliver 100 mill. kr. årligt.

Ved udformningen af forslag til finanslov for april-december 1978 vil man under henholdsvis arbejdsministeriet og socialministeriet tage hensyn til de nævnte merudgifter respektive mindreudgifter.

Den særlige regel om, at langtidsledige, der ellers ville falde for 26 ugers reglen i 1978, bevarer retten til dagpenge indtil 1. januar 1979, vil medføre merudgifter til arbejdsløshedsdagpenge i kalenderåret 1978 på ca. 420 mill. kr. Også her er der imidlertid tale om, at forslaget medfører mindre udgifter til ydelser efter bistandsloven. Mindreudgiften kan anslås til ca. 210 mill. kr., således at nettoudgiften bliver ca. 210 mill. kr. Tages der hensyn til, at der svares skat af dagpengene, bliver nettoudgiften reduceret til ca. 70 mill. kr.